

Jørgen Jørgensen: Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til de foreliggende lovforslag. Jeg er i det store og hele enig i de fleste af de betragtninger, det ærede medlem hr. Nielsen-Man nys fremsatte. Også jeg kunne have lyst til at udtale min frygt for, at det vil komme til at gå langsommere med bevillingerne, end det gør nu, men jeg kunne måske bede den højtærede landbrugsminister, om han ikke, hvis han engang kommer til at sidde i nærheden af den højtærede boligminister, kunne hvi-ske til ham, at nu må han se at få lidt fart i foretagendet, for det er gået for langsomt hidtil, og han må vise, at han virkelig kan sætte skub i disse ting på en helt anden måde, end tilfældet hidtil har været. For der er jo nogle, der har den højtærede boligminister mistænkt for, at det kunne gå hurtigere engang imellem på andre områder, end det gør, og her var der måske lejlighed til at rette situationen op. Men iøvrigt skal jeg ikke gøre mange bemærkninger til dette; når vi har et boligministerium, er det rimeligt at føre disse ting derover.

Om det andet lovforslag skal jeg sige, at når inflationen ruller videre — det gør den jo, og noget tegn til, at den vil standse, er der ikke —, så er der ikke andet at gøre end at føre beløbene à jour, hvis man stadig vil bevare muligheden for at etablere boliger af denne karakter. Man kan sige, at det er en trist udvikling, vi er inde i, hvor vi stadigvæk skal fordyre boligerne i penge, for hvis vi ikke ønsker at gå samme vej som England og Frankrig, hvor det hele tilsyneladende er ligegyldigt, må vi gøre os klart, at forholdene vel en skønne dag vender igen, og så sidder de mennesker tilbage med den gæld, som er etableret under de inflatoriske forhold. Og dette giver mig anledning til at stille et spørgsmål. Når lovforslagene nu alligevel vil blive henvist til udvalgsbehandling, skulle man så ikke interessere sig for, om en 30-årig afdragstid ikke er for kort for disse mennesker, for efter alle solemærker at dømme kommer en hel del af afdragstiden til at ligge indenfor en periode, hvor det kan blive vanskeligere at skaffe penge. Jeg skal ikke insistere på, at afdragstiden forlænges i lighed med kreditforeningsafdragstiden — den finder jeg iøvrigt i al almindelighed er

for lang —, men da efterhånden beløbet har fået en ret antagelig størrelse, er et tidsrum af 30 år så dog ikke for kort til at afdrage det i? Skulle man ikke i udvalget interessere sig for, om ikke en løbetid på 40 år eller et andet tal ville være passende? Men jeg anbefaler altså lovforslagene til velvillig behandling.

Oluf Johansen: De to bestemmelser, der angår låntagerne, arbejderne, som skal bygge deres egne små huse, kan vi helt tiltræde. Der er først bestemmelsen om større byggelån, som vi kan tiltræde, da det har vist sig, at lånets stigning ikke har svaret til den prisstigning, den skulle dække. Men også bestemmelsen om, at låntageren må sætte et par skilling i sit eget hus for at få et bedre og måske lidt større hus, anser vi for fornuftig. At man søger at ajourføre bestemmelserne om arbejderboliger på landet, så at de kommer i overensstemmelse med de vedtagne jord- og udstykningslove, er naturligvis rimeligt og fornuftigt.

Derimod finder jeg ikke anledning til at udtrykke begejstring for, at byggeadministrationen flyttes fra statens jordlovsudvalg til boligministeriet; det vil sikkert gøre administrationen sværere og langsommere. Under statens jordlovsudvalg med støtte af amtskommission og arkitekt havde vi en god ordening. Det kunne ske, at sager blev forsinkede, og at det varede længe, før de kom ud, og vi har kritiseret dette, vi har anket over det ved forskellige lejligheder; men jeg er selvfølgelig klar over, at der findes tilfælde, måske flere, hvor en byggesag under de nuværende restriktionsforhold har fået sin væsentlige forsinkelse i statens andre organer for boligbyggeri. Sådanne forsinkelser er meget beklagelige, ikke blot for arbejderne, der i sådanne tilfælde ikke kan disponere med hensyn til opsigelse og fraflytning der, hvor de bor; men for håndværkerne har det i disse år betydet et stort tab, dels ved forhøjelse af arbejds-løn, dels ved prisforhøjelse på bygge-materialer. For ikke længe siden beklagede en håndværker sig til mig over, at der gik et helt år, før han kunne komme til at bygge det hus, som han havde regnet med at kunne begynde at bygge det pågældende forår. Det kostede ham 500 kr. i ekstraudgift.